

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

dringsforslag og har intet at tilføje til Bemærkningerne eller til Udvalgsordførernes Udtalelser udover dette ene, at selv om det er rigtigt, at der af det Beløb, som i Henhold til § 2, 2det Stykke, stilles til Ministerens Raadighed til Fordeling efter Indstilling fra de paagældende Amtsraad, Byraad og fra Københavns og Frederiksberg Kommuner, kan være Tale om at yde andet end et Tilskud — Ministeriet er ikke dér bundet paa samme Maade som med Hensyn til Vejfondene —, vil jeg dog tro, at man i Virkeligheden ikke faar Mulighed for at stille sig anderledes end, at det bliver et Tilskud til saadanne Arbejder; jeg tror ikke, der kan regnes med, at Forholdet bliver stort anderledes end med Hensyn til Vejfundens Tilskud.“

Og dertil svarede Landstingsmand Stensballe:

„Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i Udtalelsen om, at der her ogsaa kan gives Tilskud. Men naar Ordet „Tilskud“ er udgaaet af 2det Stykke i § 2, maa derderi ligge, at der ogsaa ligefrem kan stilles Penge til Raadighed, uden at det sker i Form af Tilskud, saaledes at der ogsaa skal ofres noget fra anden Side. Men dette maa blive Administrationens Sag.“

Det er ikke rigtigt, at der kun er givet Tilskud, der er i visse Tilfælde ydet det fulde Beløb, men Hovedregelen har været den, som jeg i Landstinget gjorde Rede for, og efter de Udtalelser, jeg her har citeret, og Tilslutningen fra Hr. Stensballe maa jeg jo hævde, at jeg har handlet fuldstændig i Overensstemmelse med Loven ved at yde Pengene som Tilskud.

Det andet Punkt, der nævntes, var Bestemmelsen om Vejfondene og den Tillægsbestemmelse, der kom i Vejloven om, at der skulde tages særligt Hensyn til Kommuner med udstrakt Vejnet og økonomisk vanskeligt stillede Kommuner. Hovedbestemmelsen — der blev spurgt om, hvad der var Hovedbestemmelsen for Vejfondene — findes i Motorafgiftsloven af 1927; denne siger, at Midlerne skal anvendes af Ministeren for offentlige Arbejder efter hans nærmere Bestemmelse som Tilskud til særlige Vejarbejder, der er af Betydning for Vejnettet som Helhed, men ikke i samme Grad for den lokale Trafik; men til dette er der tilføjet, at der ved Fordelingen af disse Midler skal tages særligt Hensyn til økonomisk vanskeligt stillede Kommuner med

udstrakt Vejnet. Det ene er Hovedbestemmelsen, det andet er en Tillægsbestemmelse.

Overfor dette gør nu Overvejsinspektøren opmærksom paa, at den sidste Bestemmelse vil meget sjældent kunne faa Anvendelse, thi de Veje, der er Tale om under denne Rubrik, vil sjældent forekomme i Kommuner af denne Art, og derfor foreslaar jeg i dette Lovforslag, at man flytter denne Bestemmelse ned i den anden Rubrik, under den anden Del af Vejfondene, hvor den kan gøre god Nytte.

Men naar det ærede Medlem Hr. Ulrich siger, at jeg har ladet haant om denne Bestemmelse, er det langt fra at være rigtigt. Der er ikke nogen Landkommune eller Kommune med udstrakt Vejnet eller vanskeligt stillet Kommune, som ikke har faaet Tilskud efter denne Lov; det ærede Medlem kan ikke komme og sige: Ja, men der er Kommuner, som ikke har faaet, for de har alle sammen faaet Tilskud, vi har kunnet anbringe dem under den anden Del af Vejfondene, og de har alle sammen faaet Tilskud; der er ogsaa i saa Henseende handlet i fuld Overensstemmelse med Loven.

Et af de næste Anklagepunkter var, at jeg havde fordelt ud over, hvad der kom ind det første Aar. Ja, jeg er virkelig selv Herre over, hvad jeg i saa Henseende vil gøre, og naar der kommer Andragender om Veje for 32 Mill. Kr., har jeg enten at afvise dem og sige: Jeg kan kun fordele til Arbejder for 10 Mill. Kr. i Aar, jeg har kun 5 Millioner, og saa skal jeg bagefter være udsat for Kritik fra alle de Kommuner, der siger: Vore Veje var lige saa vigtige som de andres, men vi kan ikke faa noget at vide, Ministeren siger kun, I kan ikke faa i Aar, men ikke, hvornaar vi kan faa. Jeg maa altsaa efter de Herrers Mening svare: Jeg kan overhovedet ikke sige noget som helst, I maa komme igen næste Aar.

Dér har jeg da gjort det meget rimelige, at jeg har sagt: Her er for 32 Mill. Kr. Veje, jeg kan ikke bevilge dem alle i Aar, men jeg siger saa til Kommunerne, at de kan faa i 1931—32, 1932—33 og 1933—34; der er ogsaa flere, som formelig har søgt om at faa Tilskuddet i Løbet af flere Aar, som har haft store Vejanlæg, der ikke kunde udføres i et Aar, og som derfor har bedt om at faa i Løbet af 4 Aar saa og saa meget. Det har jeg sagt ja til, og som Loven var formet, har jeg været berettiget til at disponere saaledes; det vil jeg hævde, og det er virkelig praktisk og fornuftigt. Jeg har altsaa sagt til de paagældende: Senest i det og det Aar vil De kunne vente at faa det og det Tilskud.

Og jeg har virkelig slet ikke, som det ærede Medlem Hr. Ulrich mente, disponeret